

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. júna 2009 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **J. B.**, pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To 258/08 zo dňa 12. novembra 2008 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **J. B. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši z 21. júla 2008 sp. zn. 8 T 119/07, ktorým bol obvinený **J. B.** uznaný vinným v bode 1a/ zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. v bode 1b/ prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., ktorých trestných činov sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/

a) dňa 21. februára.2006 pod zámienkou poskytnutia pôžičiek, ktoré inzeroval na teletextovej stránke STV prišiel do bytu **O. Z. v S. L.** vystupujúc ako živnostník pod menom **MBC Ing. J. B.** a s poškodenými **O. Ž.** ako aj **E. V.** uzatvoril písomné zmluvy o poskytnutí pôžičky po 50 000 Sk do 48 hodín za podmienky, že obe budú súhlasiť s orálnym a pohlavným stykom s obžalovaným a keďto poškodené odmietli, tak sa im vyhrážal, že privolá kamarátov, ktorí ho čakajú v **S. L.**, títo rozbijú dvere na byte a poškodené uvidia, že čo s nimi urobia a pretože sa ho báli. tak obe poškodené jeho podmienke vyhovelí, najskôr išla do spálne bytu s obžalovaným **E. V.**, ktorá vzala pohlavný úd obžalovaného do ruky, avšak k pohlavnému

ani orálnemu styku nedošlo a potom vykonal orálny styk s poškodenou O. Ž., predtým obe poškodené donútil napísať vlastnoručné vyhlásenie o dobrovoľnom pohlavnom styku s ním.

b) dňa 18. marca 2006 dopoludnia pod zámienkou poskytnutia pôžičky, ktorú inzeroval na teletextovej stránke STV prišiel do bytu A. H. v Z. č. X., vystupujúc ako živnostník pod menom MBC Ing. J. B., uzavrel s poškodenou písomnú dohodu o poskytnutí pôžičky 50 000 Sk s tým, že peniaze prevedie na jej účet do 24 hodín za podmienky, že poškodená bude súhlasiť s pohlavným a orálnym stykom s obžalovaným, poškodená s tým súhlasila a k pohlavnému orálnemu styku došlo avšak obžalovaný peniaze na jej účet nepreviedol.

2/

a) v úmysle vylákať pre seba finančné prostriedky dňa 11. decembra 2006 okolo 11.00 hod. v L. na parkovisku pred predajňou B. obžalovaný vystupujúc pod menom MBC Ing. J. B. sa písomne dohodol s T. O., že pri zaplatení zálohy 15 000 Sk mu poskytne pôžičku 110 000 Sk a túto sumu prevedie na účet poškodeného do 48 hodín od podpisu, od poškodeného prevzal 15 000 Sk, pôžičku mu do dnešného dňa neposkytol ani mu nevrátil 15 000 Sk a spôsobil tak T. O. škodu vo výške 15 000 Sk,

b) v úmysle vylákať pre seba finančné prostriedky dňa 18. decembra 2006 vystupujúc pod menom Ing. P. F. okolo 13.00 hod. v byte vo V. K., na ul. Ž. X. sa písomne dohodol s J. A. a V. A., že im po zaplatení zálohy 15 000 Sk poskytne pôžičku vo výške 100 000 Sk na ich účet do 48 hodín od podpisu, poškodení mu vyplatili pri podpise čiastku 10 000 Sk a nakoľko vyššiu finančnú hotovosť pri sebe nemali. odovzdali mu mobilný telefón zn. Motorola L7 a obžalovaný poškodeným do dnešného dňa zálohu nevrátil ani im neposkytol pôžičku a spôsobil im tak škodu vo výške 15 286 Sk,

a to v časti výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. bol menovaný obvinený odsúdený podľa § 200 ods. 1, § 38 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere deväť rokov a dva mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 14 mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. por. bol zároveň zrušený výrok o treste uloženom obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu v Partizánskom sp. zn. 1 T 16/08 z 20. marca 2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad.

Obvinený J. B. podal prostredníctvom obhajcu proti rozsudku krajského súdu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. j/ Tr. por. s odôvodnením, že napadnutému rozhodnutiu predchádzalo konanie v ktorom bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, že bol uložený trest mimo zákonom uloženej trestnej sadzby a, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

V odôvodnení svojho dovolania vo vzťahu ku skutkom v bodoch 1a/ a 1b/ uviedol, že týchto skutkov sa nedopustil a tieto skutky sa nestali tak ako to je uvedené v rozsudku okresného súdu. Žiadna z poškodených nemala v úmysle podať trestné oznámenie, pretože pohlavný styk s ním mali dobrovoľne.

V prípravnom konaní boli, podľa názoru obvineného, zásadným spôsobom porušené jeho obhajobné práva tým, že mu bol ustanovený obhajca JUDr. M. V., so zastupovaním ktorého ale nebol spokojný a preto požiadal o zrušenie jeho obhajoby. Obhajca mu bol ustanovený až skoro mesiac po jeho nezákonnom vzatí do väzby. Viackrát, bez jeho súhlasu bola pri úkonoch prítomná len advokátska koncipientka.

Trestné stíhanie proti nemu bolo vedené na základe nezákonne získaných dôkazov, konkrétne jeho osobného kufríka, ktorý mu bol odňatý a neskôr vrátený a ktorého obsah so skutkom nesúvisel. Telefónne čísla ktoré mal vo svojich záznamoch uložené, boli orgánmi prípravného konania použité a následne bolo jeho trestné stíhanie rozšírené o ďalšie trestné činy.

Trest mu bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pretože mal byť odsúdený len za jeden skutok a teda nemala byť použitá asperačná zásada. Súd nevzal do úvahy ani poľahčujúce okolnosti, t.j. že sa k prečinom podvodu priznal a že v minulosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody. K pochybeniu došlo aj v tom smere, že súhrnný trest

mu neukladal okresný, ale krajský súd ako súd odvolací, ako aj pri úprave resp. výpočte trestnej sadzby v zmysle asperačnej zásady.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinený namietal, že rozhodnutie súdov bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Jeho konanie totiž nezodpovedá zločinu sexuálneho násillia, pretože on sa žiadneho násillia, ale ani hrozby bezprostredného násillia voči žiadnej žene nedopustil. V tejto súvislosti poukázal na konkrétne skutkové okolnosti prípadu.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon, zrušil predchádzajúce rozhodnutia a prikázal súdu aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že s dôvodmi dovolania obvineného, pokiaľ namietal právnu kvalifikáciu skutku v bode 1a/ rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši a rovnako aj s námietkami vo vzťahu k výške uloženého trestu sa nestotožnil. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici považuje vo všetkých jeho častiach za zákonný a preto navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného J. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu, ktorým bol obvinený J. B. právoplatne uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dovolacích dôvodov sa podáva, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. h/, písm. i/ Tr. por., teda na to, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a tiež na to, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolacími námietkami obvinený teda spochybňuje zákonný priebeh vykonania niektorých dôkazov ako i postup orgánov prípravného konania z hľadiska porušenia jeho obhajobného práva a domáha sa preto zrušenia rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši ako aj rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými bol právoplatne uznaný vinným a bol mu uložený trest.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. c/ Tr. por., je že v konaní, ktoré odsudzujúcemu rozhodnutiu predchádzalo bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolací súd preskúmal či v predmetnom prípade boli zásadným spôsobom porušené obhajobné práva obvineného. Ak Trestný poriadok stanovuje podmienky vykonávania dôkazov, je treba tieto chápať v ich materiálnom pojatí. To znamená, že trestné konanie je treba viesť takým spôsobom, aby došlo k naplneniu účelu obhajoby a tým aj k zabezpečeniu základných práv obvineného.

Z obsahu relevantného spisového materiálu vyplýva, že trestné stíhanie bolo podľa § 160 ods. 1 Tr. por. začaté vo veci uzneseniami vyšetrovateľa Policajného zboru zo dňa 19. januára 2007 č. ČVS: ORP-3136/2-OSV-VK-2006, zo dňa 22. marca 2007 č. ČVS: ORP-281/OEK-LC-2007, ČVS: ORP-282/OEK-LC-2007 a ČVS: ORP-283/OEK-LC-2007 a obvinenému bolo vznesené obvinenie podľa § 163 ods. 1 Tr. por. uzneseniami zo dňa 23. februára 2007 č. ČVS: ORP-3136/2-OSV-VK-2006, zo dňa 27. marca 2007 č. ČVS:

ORP-281/OEK-LC-2007, ORP-282/OEK-LC-2007, ORP -283/OEK-LC-2007 a zo dňa 5. júla 2007 č. ČVS:KRP-29/OVK-BB-2007.

Obvinený bol vzatý do výkonu väzby uznesením sudcu Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 26. februára 2007, sp. zn. Tp 5/2007, pričom lehota väzby sa začala dňa 23. februára 2007.

Opatrením sudcu Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 18. apríla 2007, sp. zn. Tp 225/2007, bol obvinenému z dôvodu § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. ustanovený obhajca JUDr. M. V.

Na základe vyslovenia nedôvery obvineného voči tomuto obhajcovi sudca okresného súdu dňa 5. októbra 2007 vydal opatrenie o zrušení ustanovenia obhajcu JUDr. M. V. a následne opatrením zo dňa 11. októbra 2007, sp. zn. Tp 225/2007, mu bol ustanovený obhajca JUDr. J. V.

Z obsahu trestného spisu tiež vyplýva, že niektoré procesné úkony boli v rámci dokazovania vykonané ešte pred jeho vzatím do výkonu väzby (dňa 21. februára 2007), a teda v čase týchto úkonov ešte neexistoval dôvod povinnej obhajoby. Všetky ďalšie výsluchy boli vykonané až po vzatí obvineného do väzby (22. marca, 25. apríla, 15. a 16. mája, 25. júna, 10. a 17. augusta, 24. septembra a 15. októbra 2007), pričom všetky tieto úkony boli vykonané za účasti ustanoveného obhajcu, prípadne jeho substituenta. Rovnako aj dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní okresného súdu bolo vykonávané za účasti obhajcu obvineného.

Obvinený v ďalšej časti svojho dovolania namietal nezákonnosť zaistenia jeho osobného kufríka, a to napriek tomu, že jeho obsah nesúvisel so skutkom, pre ktorý bol trestne stíhaný a k spáchaniu ktorého sa priznal.

Podľa § 119 ods. 2 Tr. por. za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú, okrem iného aj listiny dôležité pre trestné konanie.

Podľa § 119 ods. 4 Tr. por. Dôkaz získaný nezákonným donútením alebo hrozbou takého donútenia sa nesmie použiť v konaní okrem prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila.

Ako to vyplýva z obsahu zoznamu osobných vecí odobratých obvinenému pri osobnej prehliadke po jeho zadržaní zo dňa 23. februára 2007 (č.l. 73-77 zv. č.1), obvinenému bol, okrem iného, zadržaný aj čierny kožený kufrík.

V danej súvislosti najvyšší súd konštatuje, že v postupe orgánov činných v trestnom konaní nie je možné vidieť žiadne porušenie zákonných záruk spravodlivého procesu. Obsah trestného spisu neposkytuje žiaden podklad o tom, že by vyšetrovateľ v rámci prípravného konania pri vykonávaní úkonov postupoval v rozpore so zákonnými ustanoveniami zabezpečujúcimi obvinenému jeho obhajobné práva, ako aj, že by vykonali relevantné dôkazy nezákonným spôsobom. Ako je to zrejmé z obsahu trestného spisu aj zaistenie osobných vecí bolo orgánmi prípravného konania vykonané v súlade s zákonom.

V danej súvislosti treba poukázať na skutočnosť, že v čase zadržania týchto vecí obvinený bol trestne stíhaný pre prečin podvodu a orgány prípravného konania logicky a oprávnene predpokladali, že v osobných veciach obvineného sa môžu nachádzať niektoré listinné dôkazy súvisiace s touto trestnou činnosťou. Ak sa potom ukázalo, že obsahom kufríka sú dôkazy svedčiacie o spáchaní aj iných trestných činov, vyšetrovateľ konal zákonným a štandardným postupom, tak aby mohla byť trestná činnosť riadne a v potrebnom rozsahu zadokumentovaná.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Dovolateľ J. B. konkrétne namietal, že mal byť odsúdený len za jeden skutok, a preto súhrnný trest odňatia slobody uložený vo výmere 9 rokov a 2 mesiace s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. je trestom nezákonným. Súčasne namietal aj spôsob výpočtu rozpätia trestnej sadzby podľa uvedeného ustanovenia trestného zákona.

Pre trestný čin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. bola ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v rozpätí od piatich do desiatich rokov odňatia slobody.

Pri úprave trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. sa postupuje tak, že horná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona sa zvyšuje o jednu tretinu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona. Horná polovica takto zvýšenej trestnej sadzby sa vypočíta z takto zvýšenej hornej hranice trestnej sadzby a z pôvodnej dolnej hranice trestnej sadzby. Zvýšená trestná sadzba po úprave u daného trestného činu je od deväť rokov a dva mesiace do trinásť rokov a štyri mesiace.

Z hľadiska vyššie uvedených skutočností, keďže obvinenému bol ukladaný trest za tri úmyselné trestné činy, pričom jeden z nich je zločinom, krajský súd správne a zákonne uložil obvinenému súhrnný trest za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov dovoláciu námietku obvineného, spočívajúcu v tvrdení, že súd mu mal uložiť trest len za jeden skutok, bez použitia sprísňujúceho ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák., je preto treba považovať z hľadiska naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. za irelevantnú.

Pokiaľ obvinený uplatnil aj dovolací dôvod, že rozhodnutie súdov je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, treba predovšetkým uviesť, že v tejto časti dovolateľ použil zjavne nesprávny dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., (ktorý je možné uplatniť vtedy, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody/ namiesto dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené (§ 62 Tr. por.), pričom z obsahu dovolania obvineného J. B. je nepochybné, že obvinený uplatnil práve tento dovolací dôvod, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený namietal, že právne posúdenie jeho konania ako zločinu sexuálneho násillia je nesprávne, pretože on sa žiadneho násillia resp. hrozby násillia voči poškodeným nedopustil. V tejto súvislosti poukázal na viaceré súvisiace skutkové okolnosti so záverom, že v tejto časti mal byť spod obžaloby oslobodený.

V naznačenom rozsahu obvinený namietal pochybenia v skutkových zisteniach ustálených vo veci skôr činnými súdmi a v nimi vykonanom hodnotení dôkazov. Pritom sa obvinený domáha tak podstatnej zmeny skutkových záverov, ktoré by viedli ku konštatova-

niu, že stíhaného skutku sa nedopustil, napriek tomu že súdy oboch stupňov dospeli k opačnému záveru.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného J. B. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutky tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. (v bode ad 1a) a prečinu poškozovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (v bode ad 1b), zo spáchania ktorých trestných činov bol obvinený uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno teda zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci

bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku, alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného, nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. B. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 10. júna 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová